

עמ"ת 30696/08/14 - מדינת ישראל נגד מ א

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 30696-08-14 מדינת ישראל נ' א(עציר)
בפני כב' השופטת נחמה נצר
העוררת
נגד
המשיב
מ א (עצור)

21 אוגוסט 2014

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד אימן סאלח

המשיב וב"כ עו"ד ניר ליסטר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר זה מייחד עצמו להחלטה שניתנה בבית משפט השלום בבאר שבע ביום 19.8.14 בה הורה בית משפט קמא על שחרור המשיב ממעצר בו היה נתון, כאשר נקבעו תנאי שחרור הכוללים המצאות בחלופת מעצר בתנאים מוקפדים, לצד הפקדת ערבויות בסכומים משמעותיים.

העוררת סבורה כי שגה בית משפט קמא בשחררו את המשיב, בפרט מקום בו תסקיר שירות המבחן נמנע מלהמליץ על הערבים המוצעים ואף סבר כי אין בערבים המוצעים כדי להעמיד חלופת מעצר ראויה והולמת למסוכנות הנשקפת מאת המשיב.

בטרם אתייחס לערר לגופו, ראוי לזכור בקצרה את השתלשלות העניינים עד הגיענו הלום.

המדובר במשיב יליד 1969, נשוי ואב לילדים, אשר בינו לבין בת זוגו מתקיים סכסוך הנמשך על פני שנים אחדות. על פי כתב האישום, ביום 25.6.14, בשעת ערב, בעת שהתקיים מפגש בין המשיב לבין בנו, הבגיר, פצע המשיב את בנו באמצעות מקל עץ שבו עשה שימוש והכה בראשו של בנו. על פי הטענה, כתוצאה מכך נגרם למתלונן קרע באוזן שמאל, באפרכסת, וכן פצע בקרקפת אשר הצריכו הטרייה וחבישה. עוד נטען כי באותו מעמד איים המשיב על בנו.

כאמור, בד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה העוררת למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, תוך שהודגש עברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעה בביצוע עבירת אלימות כלפי אשתו וילדו הקטין, שבגינה נשלח המשיב לרצות עונש מאסר בפועל של 16 חודשים.

בית משפט קמא הורה בתחילה לשירות המבחן להיערך להגשת תסקיר מעצר. ומשהוגש תסקיר מעצר, חודש הדיון בבקשת המעצר, במהלכו, כאמור, הגיע בית משפט קמא לכלל מסקנה כי ניתן בנסיבות הקיימות, לאיין את מסוכנותו הקיימת של המשיב, זאת על דרך של שחרורו לחלופת מעצר בבית רעו ובפיקוח של אדם נוסף.

בית משפט קמא התרשם כי מדובר בערבים המבינים את משמעות תפקידם ומוכנים ליטול אחריות על המשיב. יצוין כי המפקח העיקרי שנקבע, מר מעבדה עבדלמאת, ורעו משכבר ימים של המשיב, מכיר מקרוב את נסיבות חייו, ואף מודע, כך גם על פי התרשמות שירות המבחן, לקשייו של המשיב ולדפוסי התנהלותו הבעיתיים.

יצוין כי לגבי הערב האחר, שגילו נמוך מגילו של המשיב, סבר שירות המבחן כי מדובר בערב שמידת היכרותו את המשיב היא שטחית ביותר, וכי לנוכח פער גילאים, ספק רק באשר למידת יכולתו לערוך לתנאי שחרורו של המשיב.

לא מותר לציין, כי שירות המבחן סבר שהעובדה כי המפקח הראשי מתגורר בסביבת מגוריו של המתלונן, שהיא גם סביבת מגוריו הרגילה של המשיב, יש בה משום פגם טבוע באפשרות לשחרר את המשיב לביתו של אותו ערב ראשי שהוצע.

במסגרת הדיון היום, חזר ב"כ העוררת על עיקרי טענותיו תוך שהדגיש כי מדובר במסוכנות ברורה הנובעת מעצם טיבו ומהותו של המעשה המתואר בכתב האישום. עוד צוין, כי קיימת מסוכנות הנובעת מהעובדה כי אין המדובר בהסתבכות ראשונה בעבירות אלימות, ואם לא די בכך הרי, שהמשיב כבר ריצה בעבר מאסר בפועל לתקופה לא קצרה בגין עבירות אלימות. כמו כן נטען כי הערב הראשי שהוצע נמצא שאינו דובר אמת, שכן שלל מכל וכל קיומו של עבר פלילי והאפשרות כי נחקר בעבר במשטרה, והנה נמצא כי לחובתו הרשעה משנת 2004 בעבירת רכוש.

אמנם, יש להצר עד למאוד על כי המפקח הראשי נמצא שאינו מדייק בלשונו, והעובדה כי הורשע בעבר בוודאי שצריכה לבוא במניין השיקולים. עם זאת, העובדה כי קיימת לחובתו הרשעה, היא כשלעצמה, אינה פוסלת אותו על הסף מלהיחשב כערב אפשרי, ובלבד שערבותו ופיקוחו יכולים לקיים אחר הצורך בהפחתה משמעותית של מסוכנות המשיב.

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל דעה, כי אמנם אין להתערב בהחלטת בית משפט קמא בדבר אפשרות השגת מטרת המעצר גם באמצעים אחרים שאינם מחייבים דווקא השארות המשיב במעצר מאחורי סורג ובריח, אלא שלדעתי יש לחשוש שמא החזרתו של המשיב לסביבתו, שגם אם אינה סביבתו המדויקת, אבל היא קרובה עד למאוד לסביבתו הטבעית, עלולה חלילה, לשדר למשיב מסר סלחני, שגוי ומוטעה, כי ניתן לעבור לסדר היום על התנהגות פוגענית, אלימה ותוקפנית מצדו כלפי בנו יוצא חלציו.

יש להדגיש כי המשיב לא נרתע מלהכות את בנו באמצעות מקל עץ, כאשר המכות הופנו לעבר ראשו של הבן, ואין צורך להכביר מילים עד כמה שימוש במקל עץ תוך הכאת המתלונן בראשו, יכולה הייתה חלילה, להסב פגיעה חמורה בי כמה למתלונן ורק בדרך נס הסתיימה הפגיעה באופן שבו הסתיימה.

בנסיבות אלו ומהטעם אותו ציינתי, סברתי כי לא נכון, ואף בלתי ראוי לסמוך ידי על ההחלטה של בית משפט קמא לעניין שחרורו של המשיב לביתו של הערב בפזורת שבט אבו ג'ועד ולפחות לתקופה הסמוכה למועד השחרור, מן הראוי לצפות להרחקה משמעותית נוכחת של המשיב מסביבת מגוריו הטבעית.

על כן, החלטת השחרור, כפי שניתנה ביום 19.8.14, הכוללת כרכיב עיקרי בה את שחרורו של המשיב לחלופה בפיקוח צמוד ומלא של הערב, מעבדה עבדלמאת בביתו, בטלה.

אין מניעה כי המשיב יציג חלופת מעצר אחרת שלפחות, בשלב ראשון ועל פני תקופה סבירה, לא תאפשר את חזרתו של המשיב לסביבתו הטבעית ובהקשר זה יש לומר כי כל אזור מגוריו של המתלונן, בין אם זה הסמוך לשוב חורה ובין זה הסמוך לשוב ערד, הוא בעיניי מקום חלופה שהוא בלתי סביר בנסיבות העניין לשחרורו של המשיב, יהא אשר יהא אורכו ורוחבו של השטח האמור.

המשיב ייעצר אפוא עד למתן החלטה אחרת. הדיון יוחזר לבית משפט קמא וזה האחרון, יחדש את הדיון מיד לכשתתקבל הודעה של המשיב באמצעות ב"כ כי יש בנמצא חלופה העונה לתיאור המוצע. יש להדגיש כי אין הכרח שהחלופה שתוצע תיבחן תחילה על ידי שירות המבחן, שכן חזקה על בית משפט קמא כי ישכיל לבחון את החלופה המוצעת בכוחות עצמו, מבלי להיזקק לשירותיו של שירות המבחן, בפרט כאשר התמונה והרקע האישי והמשפחתי כבר הוצגו בפני בית משפט קמא במסגרת תסקיר המעצר שהוגש.

אשר על כן, הערר מתקבל במובן זה שהחלטת השחרור לביתו של הערב, מעבדה עבדלמאת, בטלה, המשיב ייעצר עד למתן החלטה אחרת.

ניתנה והודעה היום כ"ה אב תשע"ד, 21/08/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת